

лозя и т. н.); силата на предданието у покупателите; навика на купувача да купува занаятчийския продуктъ; предразсъдъка къмъ „купешкото“ и т. н.

Въ нѣмането добре организуванъ еснафски кредитъ и въ невъзможността да се добиватъ евтини сурови материали се крие една отъ главните причини за пропадането на нашите занаяти. За изправа злинитѣ се е предлагало, напримѣръ, основаването на единъ фондъ отъ печалбитѣ на народната банка, особено за занаятчийския кредитъ; доставките на разните учреждения да ставатъ чрезъ търгъ на много малки части и въ мѣстностите, гдето тѣ сѫ нуждни (в-къ „Свѣтъ“, Нар. ст. и дѣрж. финансии, бр. 139). Мнозина отъ занаятчиите работятъ само за лихварите, срещу което се предлага учредяване на популярни занаятчийски банки въ всѣки по-важенъ занаятчийски край (Нар. Ст., бр. 9 стр. 12). Не само у насъ, но и въ западни страни, като Германия напримѣръ, гдето занаятчиите по-бързо пропадатъ, правителствата по пътя на въздигането имъ па и самите занаятчи прибѣгватъ до следните три мѣроприятия: организуването на занаятчийския кредитъ; повдигане на занаятчийското техническо образование; и създаване на занаятчийски кооперации. Въ тая посока трѣбва да работимъ и ний, още по-вече, че занаятчиите у насъ сѫ все още втората артерия отъ народното ни стопанство.

Между земедѣлските отрасли за економичното повдигане на Сливенъ особено внимание трѣбва да се обрѣне най-вече на винарството, копринарството, (бубарството), овоощарството и пчеларството.

Презъ 1904—1905 г. въ Сливенската околия е имало 11,221 декара лозя. Очевидно, това е числото на лозовите декари презъ разгара на филоксерата. (До тия години Ямболската околия е била по-запазена, бидейки съ 15,943 декара лозя). Вънъ отъ филоксерата, лозята страдатъ още и отъ перноспората, маната, кюлемето, сивия червей (*aprofis segefr*) и т. н. За пѣдновяването на Сливенските лози предприети сѫ разни мѣрки. Такива сѫ лозарските разсадници, между които тоя на Окр. пост. ком. — 338 декара. Въ него има 60,000 американски лози за майки и други видове облагородени лозни прѣчки. Освенъ това, по починъ на Сливенския лозовъ инспекторъ сѫ доставени за Сливенските лозари 23,000 американски прѣчки отъ Марсилска липиниера, други 15,000 и 3,309 отъ *Rip. d. Rupertis* — вкоренени отъ лица, които сѫ следвали 10 дневния лозарски курсъ въ Сливенъ, съ резултатъ за първата година по вече отъ удовлетворителенъ. За сѫщата целъ въ Сливенъ е съставенъ и лозарски синдикатъ съ 150 члена. Пожълтѣлите Сливенски покрайнини, които преди появяването на филоксерата бѣха покрити съ разкошни лози лека — по-лека почнаха пакъ да се зеленѣятъ. Важното е, обаче, че новите лози струватъ много по-скжло отъ старите,